

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. június 30.)

az energiaadó alóli, 2002. január 1-jétől 2004. június 30-ig tartó mentességre vonatkozó, Svédország által megvalósított támogatásrendszerrel

(az értesítés a C(2004) 2210. számú dokumentummal történt)

(Csak a svéd nyelvű szöveg hiteles.)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/468/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének (1) albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel arra, hogy az érdekelt felek felszólítást kaptak arra, hogy a fent hivatkozott 88. cikk (2) bekezdésének (1) albekezdésében foglalt rendelkezésnek megfelelően⁽¹⁾ nyújtsák be észrevételeiket, és tekintettel az észrevételeikre,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) A Bizottság 2003. június 11-i keltezésű levelében tájékoztatta Svédországot arról, hogy – tekintettel a feldolgozóipar érdekében bevezetett, a villamos energia után fizetendő energiaadó alóli mentességre – kezdeményezi az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében megállapított eljárást.

(2) A 2003. július 9-i keltezésű, és a Bizottság által ugyanazon a napon iktatott (A/34842) levélben Svédország észrevételt tett az eljárás megindításával kapcsolatban.

(3) Az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozat 2003. augusztus 9-én került kihirdetésre az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾. A Bizottság felszólította az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket a támogatással kapcsolatban.

(4) A Svéd Vállalkozók Szövetsége (*Svenskt näringsliv*) 2003. szeptember 29-én megtette észrevételeit a Bizottság részére.

(5) A Svéd Vállalkozók Szövetségének észrevételeit a Bizottság időben megkapta ⁽³⁾ és továbbította a svéd kormány részére, amely lehetőséget kapott a reagálásra. Svédország nem fűzött észrevételt a beadványhoz.

II. A TÁMOGATÁSI INTÉZKEDÉS RÉSZLETES LEÍRÁSA

(6) Az energiaadó-törvényt („*Lagen om skatt på energi*”) Svédország 1957-ben fogadta el. A törvény alapján energiaadót vetnek ki az ásványi tüzelőanyagokra és a villamos energiára. A törvény pozitívan hat a környezetre, mert energiatakarékosságra és energiahatékonyságra ösztönöz.

(7) A villamosenergia-adót a háztartásoknak, a szolgáltató ágazatban tevékenykedő társaságoknak, valamint a feldolgozóipari társaságoknak kell teljes mértékben kifizetniük a gyártási eljárástól eltérő célra felhasznált fűtési villamos energia után.

(8) Az energiaadó-törvény 11. fejezetének 3. cikke szerint a feldolgozóipari tevékenységek során felhasznált villamos energia (NACE Rev. 1, C-D szakaszok) teljes mértékben mentes az energiaadó alól ⁽⁴⁾. A mentességet jelen formájában 1993. január 1-jén, vagyis Svédország EGK-hoz, illetve az EU-hoz való csatlakozását megelőzően vezették be. Ettől az időponttól fogva a törvényt illetően változás nem történt.

(9) A villamos áram után fizetendő adó mértéke a vizsgált időszakban kWh-ként 0,198 SEK és 0,241 SEK között változott.

⁽³⁾ Az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendelettel (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.) és különösen annak 3. cikkével összhangban az észrevételek beadására adott határidő 2003. szeptember 10-én lejárt. A Svéd Vállalkozók Szövetsége 2003. augusztus 15-i keltezésű levelében a határidő 2003. szeptember 30-ig való meghosszabbítását kérte, amelyet a Bizottság 2003. szeptember 9-i keltezésű levelében elfogadott.

⁽⁴⁾ Ez a mentesség a meleggázokban használt villamos energiára is alkalmazandó. E létesítmények mentességéről a Bizottság külön határozatot hoz.

⁽¹⁾ HL C 189., 2003.8.9., 6. o.

⁽²⁾ Lásd 1. lábjegyzet.

- (10) A svéd hatóságok szerint az adónem teljes eltörlése évente mintegy 11 milliárd SEK (kb. 1,19 milliárd EUR) állami bevételkieséssel jár.
- (11) A Bizottság azért kezdeményezte az eljárást, mert kétségei merültek fel az intézkedés állami támogatás jellegével és az állítólagos támogatás összeegyeztethetőségével kapcsolatban. A Bizottság figyelembe vette, hogy az adómentesség rendszere az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül. A Bizottságnak kétségei merültek fel azzal kapcsolatban, hogy az állítólagos támogatás összeegyeztethető-e a környezetvédelmi célú állami támogatásokra vonatkozó⁽⁵⁾ közösségi keretszabállyal (a továbbiakban: „a keretszabály”).

III. AZ ÉRDEKELT FELEK ÁLTAL TETT ÉSZREVÉTELEK

A Svéd Vállalkozók Szövetségének észrevételei

- (12) A Svéd Vállalkozók Szövetsége úgy érvel, hogy a villamos energiára és a szén-dioxid-kibocsátásra kivetett adók ugyanazon energiaadó-rendszer két komponensének tekintendők. Ennek oka, hogy a két adó között szoros kapcsolat áll fenn: a villamos energia iránti túlzott igény kialakulásának elkerülése érdekében a szén-dioxid-adó növekedését ellensúlyozni kell a villamosenergia-adó megfelelő növelésével.
- (13) Összességében az energiaadó 1993-tól 2004-ig 27 milliárd SEK-vel (kb. 3 milliárd EUR) nőtt. Ez az emelkedés nem lett volna lehetséges, ha a feldolgozóipari ágazat nem kapott volna teljes mentességet az energiaadó alól. Ezért a villamosenergia-adó alóli teljes adómentesség nem okoz állami bevételkiesést, azaz az intézkedést nem állami erőforrások finanszírozzák.
- (14) A Svéd Vállalkozók Szövetsége úgy véli, hogy a rendszer logikájából következik a svéd feldolgozóipar mentessége, hiszen érdekében áll a villamosenergia-megtakarítás, mert ezeknél a társaságoknál a villamos energia jelentős költségtenyező. A svéd ipar versenyképességének fenntartása érdekében az energiaadók általános növelése mellett az iparágat mentesíteni kell a villamosenergia-adó alól.
- (15) A svéd kormány által meghatározott okok miatt (lásd a 21. preambulumbekendést) a Svéd Vállalkozók Szövetsége úgy véli, hogy az intézkedés nem torzítja a versenyt és nem jár ennek veszélyével, és nem is kedvezményez bizonyos ágazatot.
- (16) A Svéd Vállalkozók Szövetsége szerint a visszatérítési igény semmiképpen nem jogszerű az alábbi okok miatt:
- (17) Először, az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet 14. cikke szerint⁽⁶⁾ visszatérítési igényt csak jogosulatlan támogatás esetén lehet érvényesíteni, és a jogosulatlan támogatást a rendelet 1. cikke így határozza meg: „olyan új támogatás, amely a Szerződés 93. cikke (3) bekezdésének megsértésével lép hatályba”. Mivel a Bizottság, a vizsgálati eljárás megnyitásáról szóló határozatának 2.2. pontjában arra a következtetésre jut, hogy az intézkedés létező támogatásnak minősül, ezért visszatérítési igényt visszamenőleges hatállyal érvényesíteni nem lehet.
- (18) Másodszor, a kedvezményezettek jogos várakozásai miatt visszatérítési igény nem érvényesíthető. A kérdéses törvényt a svéd kormány javaslatára a svéd parlament fogadta el. A társaságok nem kérdőjelezhetik meg saját parlamentjük határozatait. Annál is inkább, mert léteznek korábbi bizottsági határozatok⁽⁷⁾, amelyek a feldolgozóipari ágazat tekintetében hozott intézkedéseket általános jellegű intézkedéseként hagyják jóvá. Továbbá az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv⁽⁸⁾ 2004. január 1-jétől lehetővé teszi a nagy villamosenergia-fogyasztók esetében a villamos energia nulla kulcsos adójának fenntartását. A körültekintő kereskedő jogosan várhatja el, hogy az adott dátumot megelőző két évre vonatkozóan is ez legyen a helyzet.
- (19) Harmadszor, egy visszatérítési igény sértene az arányosság elvét. A visszatérítési igény célja az állítólagosan eltorzított verseny helyreállítása. Mivel a Svéd Vállalkozók Szövetsége véleménye szerint az intézkedés nem sérti a versenyt, illetve nem jár ilyen veszéllyel, a visszatérítési igény nem jogszerű és nem fűződik hozzá közös érdek. Továbbá az érintett társaságok közül soknak nehézséget jelentene a támogatás visszafizetése, bizonyos társaságok esetében még a csőd veszélye sem zárható ki.
- (20) Végül, a Svéd Vállalkozók Szövetsége osztja a svéd kormány véleményét (lásd alább a 28. preambulumbekendést) abban, hogy a Bizottság nem teljesítette a 659/1999/EK rendelet 17. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségét.

⁽⁵⁾ HL C 37., 2001.2.3., 3. o.

⁽⁶⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽⁷⁾ Pl. 255/96. sz. támogatás – Svédország – „Az energia jövedéki adójáról szóló törvény” (HL C 71., 1997.3.7., 10. o.), és NN 72/A/2000. sz. támogatás – Svédország – „A szén-dioxidra vonatkozó adószabályozás meghosszabbítása” (HL C 117., 2001.4.21., 19. o.)

⁽⁸⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o. A legutóbb a 2004/75/EK irányelvvel (HL L 157., 2004.4.30., 100. o.) módosított irányelv.

IV. A SVÉD KORMÁNY ÁLTAL TETT ÉSZREVÉTELEK

Az adómentesség nem jelent előnyt a svéd feldolgozóipar számára

(21) A svéd feldolgozóipar nagyobb arányban használ fel villamos energiát, mint más országokbeli versenytársak, amelyek inkább szenet vagy földgázt használnak. Mivel ez utóbbi energiaforrások sok tagállamban adómentesek, Svédország indokoltnak tartja a svéd feldolgozóipar villamosenergia-adó alóli mentesítését. Továbbá az energia területén a svéd adókulcsok általában magasabbak, mint a legtöbb tagországban. Ezeknek az adókulcsoknak az elérése nem lett volna lehetséges bizonyos ágazatok villamosenergia-adó alól való mentesítése nélkül.

(22) Ezért a svéd kormány nem ért egyet azzal, hogy az adómentesség a svéd ipar részére más tagállamokkal szemben előnyt biztosít.

Az energiaadó-rendszer kiigazításához elegendő időt kell biztosítani

(23) A svéd kormány 2001. március 16-i levelében elfogadta a keretszabály 75–77. pontjaiban javasolt intézkedéseket.

(24) A 2001. november 8-i osztrák energiaadó-visszatérítésről szóló C-143/99. ⁽⁹⁾ sz. bírósági döntés („Adria-Wien Pipeline”) tisztázta, hogy egy adott iparág energiaadó alóli mentesítése állami támogatásnak minősül.

(25) A svéd kormány állítása szerint amikor Svédország elfogadta a keretszabály szerinti megfelelő intézkedéseket, még nem volt világos, hogy az intézkedés állami támogatásnak tekintendő-e. Az Adria-Wien-Pipeline döntést követően a svéd kormány számára világossá vált, hogy az intézkedés olyan komponenseket tartalmaz, amelyek problémákat vetnek fel az állami támogatás területén. Mindazonáltal Svédország úgy érvel, hogy mivel az energiaadó szakmailag bonyolult, elegendő időt kell biztosítani a kormányhatározat és a módosított szabályok hatálybalépése között. Tervezik, hogy 2004. július 1-jétől olyan energiaadót vetnek ki a feldolgozóipar villamosenergia-felhasználására, amely összhangban van az új energiairányelv minimális szintjeivel.

⁽⁹⁾ A bíróság 2001. november 8-i ítélete a C 143/99. ügyben. Adria-Wien Pipeline GmbH et Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH contre Finanzlandesdirektion für Kärnten, EBHT 2001, I-8365.

A villamosenergia-adót és az energiaadót egy egységes adórendszer részének kell tekinteni

(26) Svédországban energiaadót vetnek ki az ásványi tüzelőanyagokra és a villamos energiára, és szén-dioxid-adót vetnek ki az ásványi tüzelőanyagokra. A svéd kormány szerint ezek az adók egy olyan egységes adórendszer részei, amelynek célja az energiahatékonyság növelése és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentése. Ezért a svéd kormány szerint a Bizottságnak az összeegyeztethetőség értékelésekor az adórendszer összes komponenséből együttesen eredő adóterhelést kellene figyelembe vennie, nem pedig külön értékelnie a villamosenergia-adó alóli mentességet.

A Bizottság nem vette figyelembe a megfelelő intézkedések 659/1999/EK rendeletben megállapított eljárási lépéseit. A támogatás nem illegális és ezért visszatérítési igény nem érvényesíthető

(27) A svéd kormány több alkalommal olyan információkat nyújtott be a Bizottság részére, amelyek az egész támogatási rendszert érthetővé teszik ⁽¹⁰⁾. Ezért Svédország teljesítette a 659/1999/EK rendelet 17. cikkének (1) bekezdéséből eredő köteletségét, hogy a meglévő támogatási rendszer vizsgálatához minden szükséges információt benyújtson a Bizottság részére.

(28) A svéd kormány úgy véli, hogy a Bizottság megsértette a 659/1999/EK rendelet 17. cikkének (2) bekezdését, amely előírja, hogy a Bizottságnak a megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslatát megelőzően tájékoztatnia kell a tagállamot, ha az úgy véli, hogy egy intézkedés a közös piaccal összeegyeztethetlenné vált. A Bizottság ilyen információközlés nélkül javasolt megfelelő intézkedéseket, mégpedig nem is egy egyedi rendszer, hanem minden olyan rendszer tekintetében, amelyek az új környezetvédelmi keretszabály hatálybalépésekor érvényben voltak.

(29) Eljárási szabálytalanságok miatt a támogatás nem illegális és visszatérítési igény nem érvényesíthető.

A visszatérítési igény visszamenőleges hatályú adóztatásnak minősülne, amelyet a svéd alkotmány tilt

(30) A kormánydokumentum („Regeringsformen”) 2. fejezetének 10. cikke (2) bekezdése szerint adót kivetni csak akkor lehet, ha az olyan rendelkezésen alapul, amely hatályban volt, amikor az adó kivetéséhez vezető esemény megtörtént.

⁽¹⁰⁾ Például a Bizottság 1996. május 7-i (D/50485) levelére válaszolva a svéd hatóságok benyújtották a teljes energiaadó-törvényt, amelyből világossá válik a feldolgozóipari ágazat által felhasznált villamos energiára vonatkozó energiaadó-mentesség. Továbbá, a svéd hatóságok által a Bizottság részére küldött, 1998. április 15-i és 1999. május 31-i keltezésű levelekben az intézkedés röviden ismertetésre került.

- (31) Mivel a svéd energiaadó-törvény nem tartalmaz olyan rendelkezést, amelynek alapján a feldolgozóipari társaságok kötelesek lennének villamosenergia-adót fizetni, a törvény módosítása olyan visszamenőleges hatályú adózatásnak minősülne, amelyet a svéd alkotmány tilt.

V. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

Az értékelendő időszak

- (32) A Bizottság a 88. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás bevezetéséről szóló határozatában azt állapította meg, hogy az intézkedés a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontja i. alpontjában foglalt meghatározás értelmében Svédország Európai Unióhoz való csatlakozásáig, 2002. január 1-ig fennálló támogatásnak minősült. Svédország kifejezetten elfogadta a Bizottság által javasolt megfelelő intézkedéseket, amelyek szerint minden meglévő környezetvédelmi támogatásrendszert összhangba kellett volna hozni a keretszabállyal (77. pont). A Bizottság megállapította, hogy ebben az esetben ez nem történt meg. Svédországot ezért felkérték, hogy nyújtson be minden olyan észrevételt, amely érintheti a 2002. január 1-jétől 2005. december 31-ig tartó időszak vizsgálatát.
- (33) A svéd kormány által a 2003. július 9-i keltezésű levélben benyújtott észrevételek kifejezetten a Bizottság által kért időszakot fedik le. A svéd kormány az egész időszak tekintetében élt védekezési jogával.
- (34) Ugyanezen időszak tekintetében harmadik feleknek is lehetőségük volt a rendszer alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tenni. A Svéd Vállalkozók Szövetsége 2003. szeptember 29-i keltezésű levelében nyújtotta be az energiaadó-mentességgel kapcsolatos észrevételeit. Tehát az ő észrevételezési jogai sem csorbultak.
- (35) Az energiaadóról szóló törvény módosításáról szóló törvény (1994:1776) ⁽¹¹⁾ egy új villamosenergiaadó-rendszert vezetett be. A törvény 2004. július 1-jei hatálybalépítéséről a Bizottságot 2004. április 1-jei keltezésű levélben értesítették ⁽¹²⁾. Ezért erre az intézkedésre vonatkozóan a Bizottság egy külön határozatot fog hozni.
- (36) Ezért ez az összeegyeztethetőségi értékelés arra az időszakra vonatkozik, amely 2002. január 1-jén kezdődik és a jelenlegi rendszer érvénytelenítéséig tart.

Támogatás megléte

- (37) Ahhoz, hogy egy intézkedés az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősüljön, négy kritériumnak kell egyszerre megfelelnie.

Az intézkedésnek kedvezményeznie kell bizonyos vállalkozásokat, szelektív jellegűnek, és állami finanszírozásúnak kell lennie, valamint befolyásolnia kell a tagállamok közötti kereskedelmet.

- (38) Amikor a Bizottság azt vizsgálja, hogy az intézkedés előnyt biztosít-e a kedvezményezetteknek, olyan társaságokat kell összehasonlítani, amelyeknek jogi és tényleges helyzete összemérhető ⁽¹³⁾. Ezért a Bizottság nem hasonlíthatja közvetlenül össze a svéd feldolgozóipart más európai feldolgozóiparral, hanem a svéd feldolgozóipar részére rendelkezésre álló előnyöket kell összehasonlítani más svédországi társaságok helyzetével. Ebből a szempontból az a tény, hogy az intézkedés mentesíti a feldolgozóipari ágazat társaságait valamely költségtől, amelyet egyébként viselniük kellene, előnyt biztosít a svéd ipar más ágazatainak társaságaival szemben. Ha egy adómentesség csak bizonyos vállalkozások számára áll rendelkezésre, akkor az intézkedés kedvezményezi azokat más vállalkozásokkal szemben, és ez a verseny torzításához vezethet.
- (39) A mentesség a feldolgozóipari ágazat vállalkozásaira korlátozódik (NACE Rev. 1, C-D szakaszok). Az Európai Bíróság ⁽¹⁴⁾ megállapította, hogy „*sem a jogosult vállalkozások nagy száma, sem azoknak az ágazatoknak a sokszínűsége és mérete, amelyekhez a nevezett vállalkozások tartoznak, nem lehet alapja olyan következtetésnek, hogy egy állami kezdeményezés általános jellegű intézkedésnek minősül...*”. A Svéd Vállalkozók Szövetsége arra hivatkozik, hogy a Bizottság segélyekről szóló N 255/96 és NN 72/A/2000 határozataiban általános jellegű intézkedésnek ismerte el a svéd szén-dioxid-adórendszert. Ez nem felel meg a tényeknek. Az első határozat a szén-dioxid-adórendszert piacokonform állami támogatásnak minősíti. A második határozat ugyanazon rendszer meghosszabbításával foglalkozik, és ugyanazon rendelkezések alapján jóváhagyja azt. Ezzel szemben a Bizottság szokásos gyakorlata ⁽¹⁵⁾ az, és ezt az Európai Bíróság esetjoga ⁽¹⁶⁾ is megerősíti, hogy az energiaigényes iparágak vagy a gazdaság egy adott ágazata tekintetében adott mentességeket szelektív jellegű intézkedéseknek minősíti. Ezért a Bizottság azt állapítja meg, hogy az adómentesség szelektív jellegű.

⁽¹³⁾ Lásd pl. a C-143/99. eset, *Adria-Wien Pipeline* ügyben hozott ítéletet, *op. cit.*

⁽¹⁴⁾ *Adria-Wien Pipeline*, 48. preambulumbekzdés, *op. cit.*

⁽¹⁵⁾ A Bizottság 2002. április 3-i 2002/676/EK, ESZAK határozata a kettős felhasználásért járó adómentességről – amit az Egyesült Királyság az éghajlat-változási adó keretében szándékozik alkalmazni – és néhány konkurens eljárásra kiterjesztett adómentességről (HL L 229., 2002.8.27., 15. o.); N 449/01. sz. támogatás – Németország – „Az ökológiai adóreform folytatása 2002. március 31. után.” (HL C 137., 2002.6.8., 24. o.); N 74/A/02. sz. támogatás – Finnország – „Energiaigényes társaságok támogatása” (HL C 104., 2003.4.30., 9. o.), és C 33/03. sz. támogatás (ex NN 34/03) – Ausztria – „Energiaadó visszatérítése, 2002 és 2003” (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg).

⁽¹⁶⁾ C-143/99. sz. ügy, *Adria-Wien Pipeline*, *op. cit.*

⁽¹¹⁾ Lásd Svéd Hivatalos Közlöny (Svensk författningssamling SFS) 2003:810.

⁽¹²⁾ Lásd N 156/04 – Svédország – „A feldolgozóipari ágazat által felhasznált villamos energiára kivetett energiaadó”, a Hivatalos Lapban még nem jelent meg.

- (40) A Bizottság szerint az intézkedés szelektív jellegét nem igazolja a rendszer logikája, mert az intézkedés nem következetesen alkalmazza az adó belső logikáját. Épp ellenkezőleg, a mentesség egyértelmű eltérés az adó általános struktúrájától és funkciójától. Az adó célja, hogy a vállalkozásokat energiatakarékos intézkedések meghozatala irányába terelje. Még abban az esetben sem mondható, hogy az energiaadózásnak nincs kiegészítő terelőhatása, ha az érintett vállalkozások már nagy mértékben hoznak energiacsökkentő intézkedéseket annak érdekében, hogy csökkentseik energiaköltségeiket. Az energiafogyasztás általában technológiától függő, és ezért csak rövid távon rögzíthető. Hosszú távon, többek között a technológia fejlődése és innováció révén, általában lehetőség van további hatékonyságnövelésre. Ebben a tekintetben, mivel minden ágazat energiafogyasztása egyformán káros a környezetre, a definíció szerint szintén környezetszennyező feldolgozóipar vállalkozásainak energiaadó alóli mentesítése nem következhet a rendszer logikájából.
- (41) Az intézkedés az államnak tulajdonítható és finanszírozása állami forrásokból történik, mivel az állam adóbevételről esik el. A Bizottság nem osztja a Svéd Vállalkozók Szövetségének álláspontját, amely szerint nincs szó adóbevétel-elmaradásról, mert a ténylegesen kifizetett villamosenergia-adó és szén-dioxid-adó növekedett. Épp ellenkezőleg, a mentesség miatt az adókulcs növekedése nagyobb adóbevétel-elmaradáshoz vezet.
- (42) Legalább néhány kedvezményezett olyan ágazathoz tartozik, amelyekben tagállamok közötti kereskedelem folyik. Ezért az intézkedés befolyásolhatja a kereskedelmet és torzíthatja a versenyt.
- (43) A Bizottság következtetése az, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése alapján az intézkedés állami támogatásrendszernek minősül.
- (44) A Bizottság fenntartja álláspontját, hogy a villamosenergia-adó nem értékelhető a szén-dioxid-adóval együtt. A 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló határozatban foglaltaknak megfelelően ennek két oka van. Először is, a szén-dioxid-adó nem vethető ki villamosenergia-fogyasztásra. Másodszor, mivel Svédországban a villamos energia 90 %-át atom- és vízerőművek adják, a villamosenergia-adónak nincs olyan terelőhatása a szén-dioxid-kibocsátásra, mint a szén-dioxid-adónak. Ezért a villamosenergia-adót külön kell értékelni.
- (45) A rendszer 2001. december 31-ig a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontjának i. alpontja értelmében meglévő állami támogatásnak minősült. Mindazonáltal a keretszabály 77. pontja szerint, és mert Svédország elfogadta a megfelelő intézkedéseket, minden meglévő környezetvédelmi állami támogatást 2002. január 1-je előtt összhangba kellett volna hozni a keretszabállyal.
- (46) A svéd kormány szerint a keretszabállyal összeegyeztethető, új energiaadó-rendszer megvalósításához időre volt szükség. Először is, két és fél év telt el a rendszernek a keretszabállyal összhangba hozására meghatározott határidő és a felülvizsgált energiaadó-rendszer hatályba lépése között. Bár a Bizottság tisztában van azzal, hogy az energiaadózás összetett dolog, úgy véli, hogy a két és fél éves időszak elégséges idő. Másodszor, a svéd kormány nem élt a keretszabály végrehatására vonatkozó határidő bizonyos intézkedésekre vonatkozóan történő meghosszabbításának lehetőségével, amit Franciaország és Németország esetében megtettek és jóváhagytak⁽¹⁷⁾. Ellenkezőleg, a svéd kormány 2001. március 16-án kelt levelében elfogadta a Bizottság által javasolt megfelelő intézkedéseket. Ha a svéd kormánynak nehézséget okozott volna a támogatásrendszer határidőre történő módosításával, akkor a kérdéses támogatásrendszer alkalmazásának kivételével elfogadhatta volna a megfelelő intézkedéseket.
- (47) A Bizottság a keretszabály alapján értékelte a támogatás összeegyeztethetőségét. Az eljárás bevezetéséről szóló határozatában a Bizottság megállapította, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapítottakon kívül nem alkalmazható más eltérés. Ezt a következtetést a 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás lefolytatását követően meg kell erősíteni. Az eljárás során nem merültek fel olyan új tényezők, amelyek enyhítették volna a Bizottság formális vizsgálati eljárás megnyitására szóló határozatában megfogalmazott kételyeket. A Bizottság ezért az alábbi következtetésekre jutott.

A támogatás összeegyeztethetősége

- (44) A Bizottság fenntartja álláspontját, hogy a villamosenergia-adó nem értékelhető a szén-dioxid-adóval együtt. A 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló határozatban foglaltaknak megfelelően ennek két oka van. Először is, a szén-dioxid-adó nem vethető ki villamosenergia-fogyasztásra. Másodszor, mivel Svédországban a villamos energia 90 %-át atom- és vízerőművek adják, a villamosenergia-adónak nincs olyan terelőhatása a szén-dioxid-kibocsátásra, mint a szén-dioxid-adónak. Ezért a villamosenergia-adót külön kell értékelni.
- (45) A rendszer 2001. december 31-ig a 659/1999/EK rendelet 1. cikke b) pontjának i. alpontja értelmében meglévő állami támogatásnak minősült. Mindazonáltal a keretszabály 51.2. pontja szerint, és mert Svédország elfogadta a megfelelő intézkedéseket, minden meglévő környezetvédelmi állami támogatást 2002. január 1-je előtt összhangba kellett volna hozni a keretszabállyal.
- (46) A svéd kormány szerint a keretszabállyal összeegyeztethető, új energiaadó-rendszer megvalósításához időre volt szükség. Először is, két és fél év telt el a rendszernek a keretszabállyal összhangba hozására meghatározott határidő és a felülvizsgált energiaadó-rendszer hatályba lépése között. Bár a Bizottság tisztában van azzal, hogy az energiaadózás összetett dolog, úgy véli, hogy a két és fél éves időszak elégséges idő. Másodszor, a svéd kormány nem élt a keretszabály végrehatására vonatkozó határidő bizonyos intézkedésekre vonatkozóan történő meghosszabbításának lehetőségével, amit Franciaország és Németország esetében megtettek és jóváhagytak⁽¹⁷⁾. Ellenkezőleg, a svéd kormány 2001. március 16-án kelt levelében elfogadta a Bizottság által javasolt megfelelő intézkedéseket. Ha a svéd kormánynak nehézséget okozott volna a támogatásrendszer határidőre történő módosításával, akkor a kérdéses támogatásrendszer alkalmazásának kivételével elfogadhatta volna a megfelelő intézkedéseket.
- (47) A Bizottság a keretszabály alapján értékelte a támogatás összeegyeztethetőségét. Az eljárás bevezetéséről szóló határozatában a Bizottság megállapította, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapítottakon kívül nem alkalmazható más eltérés. Ezt a következtetést a 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás lefolytatását követően meg kell erősíteni. Az eljárás során nem merültek fel olyan új tényezők, amelyek enyhítették volna a Bizottság formális vizsgálati eljárás megnyitására szóló határozatában megfogalmazott kételyeket. A Bizottság ezért az alábbi következtetésekre jutott.

⁽¹⁷⁾ HL C 34., 2002.2.7., 13. o.

- (49) A 2002. január 1-jétől 2003. december 31-ig tartó időszakra az Iránymutatások 51.1.b) pont második bekezdése alkalmazandó, mivel a mentesség közösségi adó hiányában kivetett hazai adóra vonatkozik. A rendelkezés a kedvezményezett társaságokat a nemzeti adó jelentős részének kifizetésére kötelezi. Ennek oka, hogy ezek a társaságok is érdekeltnek legyenek környezetvédelmi teljesítményük javítására. Ez következik az 51.1.b) pont első bekezdésének megfogalmazásából, amely megengedi az összehangolt adó csökkentését, ha a kedvezményezettek a közösségi minimumnál több adót fizetnek „*hogy a cégek érdekeltnek legyenek a környezetvédelem javításában*”. A mentesség következtében a feldolgozóipari ágazat tevékenységéhez felhasznált villamos energiaadómentes. A Bizottság ezért megállapítja, hogy a vállalkozások nem fizették meg a nemzeti adó jelentős részét. Ezért az intézkedés jelenlegi formájában nem tekinthető a keretszabállyal összeegyeztethetőnek a 2002. január 1-jétől 2003. december 31-ig tartó időszak tekintetében. Mivel az összeegyeztethetőségnek más alapja nincs, a támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani.
- (50) A (18) preambulumbekzdés alatt említettek szerint a 2003/96/EK irányelv 2004. január 1-jén lépett hatályba. Az irányelv kifejezetten figyelembe veszi a környezetvédelem szempontjait (lásd különösen a (3), (6), (7) és (12) preambulumbekzdéseket). A Bizottság úgy véli, hogy a 2003/96/EK irányelv szerinti minimális adó biztosítja a vállalkozások érdekeltségét a környezetvédelem javításában. Ezért a Bizottság elfogadja, hogy a jelen esetben a minimális adó azonos értékű a nemzeti adónak a keretszabály 51.1.b) pont második bekezdésében meghatározott jelentős részének megfizetésével. Következésképpen a 2002. január 1-jétől 2003. december 31-ig tartó időszakra vonatkozóan a svéd intézkedés összeegyeztethetőnek nyilvánítható, amennyiben a kedvezményezetteknek ki kell fizetniük a 2003/96/EK tanácsi irányelv által meghatározott minimális adót. Az összeegyeztethetetlen támogatás megfelel a 2003/96/EK irányelvben megállapított minimális szintek alkalmazásából eredő összegnek.
- (51) A 2004. január 1-jétől a jelen rendszer alkalmazásának megszűnéséig tartó időszak során az adó összhangban van az 2003/96/EK irányelvvel. Ezért a keretszabály 51.1.b) pont első bekezdésében foglaltak alkalmazandók. E rendelkezés szerint csökkentés akkor kerülhet jóváhagyásra, ha a csökkentést követően a kedvezményezettek által ténylegesen kifizetett összeg továbbra is magasabb, mint a közösségi minimum. A 2003/96/EK irányelv 10. cikke szerint a villamos energiára kivetett adó minimális mértéke üzleti felhasználás esetén 0,5 EUR/MWh. Így a jelen esetben a rögzített minimum nem került alkalmazásra. Ugyanezen irányelv 17. cikke (2) és (4) bekezdése szerint akár adómentesség is engedélyezhető olyan energiaigényes vállalkozások esetében, amelyek szerződésben vagy azzal egyenértékű szabályozás alapján vállalták, hogy olyan intézkedéseket hoznak, amelyek ugyanolyan mértékben valósítanak meg környezetvédelmi célokat, vagy növelik az energiahatékonyságot, mint amilyen mértékben azok a közösségi minimumszintek betartása esetén növekedtek volna. A jelen esetben a nulla kulcsos adó alkalmazásának feltételei nem teljesülnek. Ezért, a 2004. január 1-je óta eltelt időszakra vonatkozóan is a svéd intézkedést csak akkor lehet piackonformnak minősíteni, amennyiben a kedvezményezetteket kötelezik a 2003/96/EK tanácsi irányelvben foglalt minimumadó megfizetésére. Az összeegyeztethetetlen támogatás megfelel a 2003/96/EK irányelvben megállapított minimum adó alkalmazásából eredő összegnek.
- (52) Következésképpen a Bizottság megállapítja, hogy az intézkedés a 2002. január 1-jétől a jelen rendszer alkalmazásának megszűnéséig tartó időszak során nincs összhangban a keretszabállyal és a 2003/96/EK irányelvvel. Az összeegyeztethetetlen támogatás megfelel a 2003/96/EK irányelvben megállapított minimum adó alkalmazásából eredő összegnek.

Az összeegyeztethetetlen támogatásra vonatkozó visszatérítési igény

- (53) Amennyiben a jogtalanul adott állami támogatásról kiderül, hogy a közös piaccal összeegyeztethetetlen, akkor azt a 659/1999/EK rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerint vissza kell fizettetni a kedvezményezettnek. A támogatás visszatérítésével lehetőség szerint helyre kell állítani a támogatás megadása előtti versenyhelyzetet. Azt, hogy a támogatást a nemzeti joggal összhangban adták – általában ez a helyzet – nem befolyásolja a visszatérítési igényt, mivel a közösségi jog felülírja a nemzeti jogot.
- (54) Mindazonáltal a 659/1999/EK rendelet 14. cikke (1) bekezdése megállapítja, hogy „*a Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését, ha ez ellentétben áll a közösségi jog általános elveivel*”. A Bíróság esetjoga⁽¹⁸⁾ és a Bizottság saját döntéshozatali gyakorlata alapján megállapítható, hogy amennyiben egy intézkedés kedvezményezettjének a Bizottság intézkedéseinek következtében jogosan gondolta, hogy a támogatást a közösségi joggal összhangban adták, akkor a támogatás visszatérítésére vonatkozó rendelkezés sérti a közösségi jogot.

⁽¹⁸⁾ A Bíróság 1987. november 24-i, 223/85. sz. ügyben hozott ítélete, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV kontra Európai Közösségek Bizottsága, EBHT 1987., 4617. o.

- (55) A tagállamok felelősségi körébe tartozik, hogy a nemzeti intézkedéseket összhangba hozzák a közösségi állami támogatásra vonatkozó rendeletekkel, hogy elkerüljék a verseny torzítását, az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megfelelően értesítsék a Bizottságot bármely állami támogatási intézkedésről, és felülvizsgálat nélkül semmilyen intézkedést ne valósítsanak meg. Elvben a vállalkozásoknak nem lehet jogos elvárása a jogellenesen adott állami támogatással szemben. Ha a vállalkozások sikeresen hivatkoznak a nemzeti jogra, amelyet adott esetben jóhiszeműen fogadtak el, de amely nem áll összhangban az állami támogatásra vonatkozó szabályokkal, és ezért torzítja a versenyt, akkor az állami támogatás közösségi ellenőrzésének célja nem megvalósítható.
- (56) *A Van den Bergh en Jurgens* ⁽¹⁹⁾ ügyben hozott ítéletben a Bíróság kimondja, hogy „...bármely olyan kereskedő, amelyben egy intézmény jogos reményeket keltett, hivatkozhat a jogos elvárás általi védelem elvére. Másrésztől, ha egy körültekintő kereskedő előre számíthatott egy olyan közösségi intézkedés elfogadására, amely valószínűsíthetően érinti az érdekeit, akkor az intézkedés elfogadása esetén nem hivatkozhat a nevezett elvre.”
- (57) A svéd hatóságok úgy érvelnek, hogy a támogatás visszatérítésére nincs lehetőség, mert a Bizottság nem teljesítette a 659/1999/EK rendelet 17. cikke (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét. A Bizottság javasolta a tagállamoknak, hogy – a meglévő támogatások iránymutatóinak való megfeleltetése érdekében – meglévő támogatásrendszereiket 2002. január 1-jéig hozzák összhangba a keretszabállyal. Az esetjog igazolta, hogy egy ilyen, a keretszabály szerinti javaslat része a rendszeres és folyamatos együttműködés, amelynek keretében a Bizottság a tagállamokkal együttműködésben folyamatosan felülvizsgálja a meglévő támogatásrendszereket és javaslatot tesz a tagállamok részére megfelelő intézkedések meghozatalára ⁽²⁰⁾. Nem lenne gyakorlatias egy, minden meglévő támogatásrendszert tételesen felsoroló megállapodást kötni a Bizottság és az egyes tagállamok között, és indokolatlan a támogatásrendszerek átalakításának felelősségét a tagállamoknál hagyni. Annál is inkább, mert a tagállamok részt vesznek az új iránymutatók megfogalmazásában, és jól ismerik, hogy ezek hatálybaléptetésüket megelőzően milyen befolyással vannak a meglévő támogatásrendszerekre. A svéd hatóságok szerint Svédország tájékoztatta a Bizottságot a támogatásrendszerről, például a teljes svéd adótörvénynek a Bizottsághoz való benyújtása révén. A Bizottság véleménye szerint a nevezett
- információkat más összefüggésben küldték el és használták fel, és ezek a beadványok semmiképpen nem pótolják az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdése által megkövetelt formális értesítést.
- (58) A Svéd Vállalkozók Szövetsége szerint a támogatás meglévő támogatásnak minősül, és ezért visszatérítési igénynek helye nincs. A Bizottság véleménye szerint az intézkedés csak 2001. december 31-ig minősült meglévő támogatásnak. 2002. január 1-jétől a támogatás új támogatássá vált, mert összhangba kellett volna hozni a keretszabállyal. Ezért a Bizottság nem fogadja el a Svéd Vállalkozók Szövetsége által felhozott érveket.
- (59) A Bizottság úgy véli, hogy a Svédország által felhozott érvek nem alapozzák meg a visszatérítési igény nélküli határozat kiadását. Mindazonáltal, a Bíróság esetjogából arra lehet következtetni, hogy a Bizottságnak saját hatáskörében figyelembe kell vennie a rendkívüli körülményeket, amelyek indokolják, hogy a 659/1999/EK rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerint eltekintsenek a jogellenesen adott támogatás visszatéríttetésétől, amennyiben az ilyen visszatérítési igény ellentétben áll a közösségi jog egyik alapelvével, a kedvezményezettek jogos elvárásának tiszteletben tartásával.
- (60) A 659/1999/EK rendelet 19. cikke szerint a megfelelő intézkedések csak akkor kötelező érvényűek az érintett tagállamra, ha a tagállam vállalja a megfelelő intézkedés végrehajtását. Ezt az esetjog is megerősíti ⁽²¹⁾. Az intézkedést azért minősítették át meglévő támogatás helyett új támogatássá, mert a svéd kormány elfogadta a keretszabályban javasolt megfelelő intézkedéseket.
- (61) A 659/1999/EK rendelet 26. cikke (1) bekezdése alapján elképzelhető, hogy mivel a Bizottság nem tette közzé a keretszabály svéd kormány általi elfogadását, némely kedvezményezett jóhiszeműen gondolta, hogy a kérdéses nemzeti intézkedés továbbra is meglévő intézkedésnek minősül. A 26. cikk kimondja, hogy a Bizottság köteles közzétenni „a 18. cikk alapján, a 19. cikk (1) bekezdésével összhangban, egy összefoglaló értesítést a hozott

⁽¹⁹⁾ A Bíróság 1987. március 11-i, 265/85. sz. ügyben hozott ítélete, *Van den Bergh en Jurgens BV at Van Dijk Food Products (Lopik) BV* kontra Európai Közösségek Bizottsága, EBHT 1987., 1155. o., 44. pont.

⁽²⁰⁾ A Bíróság 2002. június 18-i, 242/00. sz. ügyben hozott ítélete, Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Európai Közösségek Bizottsága, EBHT 2002., I-5603. o., 28. pont.

⁽²¹⁾ A C-242/00. sz. ügy, Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Európai Közösségek Bizottsága (*op.cit.*); a Bíróság 1996. október 15-én hozott ítélete a C-311/94. sz. ügyben, *IJssel-Vliet Combinatie BV* contre Minister van Economische Zaken, EBHT 1996., I-5023. o., 36. és 37. pontok; a Bíróság 2000. október 5-én hozott ítélete a C-288/96. sz. eset, Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Európai Közösségek Bizottsága, EBHT 2000., I-8237. o., 62–65. pontok.

határozatokról”. A rendelet 18. cikke úgy rendelkezik, hogy „amennyiben a Bizottság [...] arra a következtetésre jut, hogy a meglévő támogatásrendszer nincs, vagy már nincs összhangban a közös piaccal, akkor ajánlást ad ki, amelyben megfelelő intézkedéseket javasol az érintett tagállamnak.” A rendelet 19. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy amennyiben a tagállam elfogadja a javasolt megfelelő intézkedéseket, akkor a Bizottság „rögzíti ezt”, és tájékoztatja a tagállamot erről.

- (62) A Bizottság nem tette közzé a Bizottság által a keretszabály végrehajtása érdekében javasolt megfelelő intézkedéseknek az egyes tagállamok általi elfogadását. Ezért a Bizottság számára nehéz kimutatni, hogy a kedvezményezettek megfelelően tájékoztatták-e a megfelelő intézkedések svéd kormány általi elfogadásáról, és a támogatás ebből következő átminősítéséről. Mindazonáltal, a 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló bizottsági határozat közzététele napján a kedvezményezetteknek már tisztában kellett lenniük azzal, hogy az intézkedés már nem meglévő támogatás, és potenciálisan összeegyeztethetetlen a keretszabállyal. Erre a közzétételre 2003. augusztus 9-én került sor.
- (63) Mindezek figyelembevételével a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a jelen esetben a vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat közzététele napját megelőzően adott támogatásra vonatkozóan a visszatérítési igény ellentétes lenne a jogos várakozás védelmének elvével. Ezért a 659/1999/EK rendelet 14. cikkének megfelelően a Bizottság úgy határoz, hogy a 2002. január 1-je és 2003. augusztus 8-a közötti időszak tekintetében nem él visszatérítési igénnyel.
- (64) Ennek megfelelően a 2003. augusztus 9-e óta az ebben a támogatásrendszer keretében nyújtott támogatás visszatérítendő.

VI. KÖVETKEZTETÉS

- (65) A Bizottság megállapítja, hogy Svédország jogtalanul tartotta hatályban az energiaadó-törvényt (1994:1776), és 2002. január 1-je óta nem módosította azt, megsértve ezzel a Bizottság által javasolt megfelelő intézkedések elfogadásával vállalt kötelezettségét, és az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdését.
- (66) A támogatásrendszer az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.
- (67) A támogatás 2002. január 1-jétől összeegyeztethetetlen a keretszabállyal, különösen annak 51.1.b) pontja (2) albekezdésével, és az EK-Szerződés 87. cikke (2) és (3) bekezdésében lehetővé tett bármely más eltéréssel. Mivel a

támogatásrendszerrel kapcsolatban az összeegyeztethetőség nem állapítható meg más alapon, az a közös piaccal összeegyeztethetetlen.

- (68) A 659/1999/EK rendelet 14. cikke (1) bekezdésének megfelelően a jogtalanul kifizetett támogatás visszatérítendő. A visszatérítéssel érintett időszak kezdete a 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás megindításáról szóló bizottsági határozat közzététele napja, vége pedig az a nap, amikor az új energiaadó-rendszer hatályba lép, vagyis a 2003. augusztus 9-e és 2004. június 30-a közötti időszak során kifizetett támogatást vissza kell téríteni.
- (69) Ez a határozat a tárgyalat támogatásrendszerre vonatkozik, és – különösen a támogatásrendszer keretében adott egyedi támogatások visszatérítését illetően – azonnal végrehajtandó. A Bizottság megállapítja, hogy egy támogatásrendszerrel kapcsolatos határozat nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy egy egyedi támogatást saját jogán a közös piaccal részben vagy egészen összeegyeztethetőnek minősítsenek (például azért, mert az egyedi támogatás a *de minimis* szabály hatálya alá tartozik, vagy egy jövőbeli bizottsági határozat alapján, vagy egy mentességi szabály értelmében),

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az az adómentesség, amelyet Svédország 2002. január 1-jétől biztosít az energiaadó-törvény (1994:1776) alapján, jogellenes támogatásrendszer, amelyet Svédország az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével léptetett életbe. Az ilyen támogatás a közös piaccal összeegyeztethetetlen, amennyiben a kedvezményezetteknek nem kell megfizetniük a 2003/96/EK tanácsi irányelv által megállapított minimumadót. Mivel az összeegyeztethetőség más alapon nem állapítható meg, a támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell minősíteni.

2. cikk

Svédország köteles megszüntetni az 1. cikkben hivatkozott támogatásrendszert, amennyiben az továbbra is hatályos.

3. cikk

(1) Svédország köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a kedvezményezettekkel visszatéríttesse az 1. cikkben hivatkozott támogatást.

(2) Svédország a jelen határozat napjának hatályával köteles leállítani az esedékes támogatások kifizetését.

(3) A visszatérítési igényt haladéktalanul érvényesíteni kell a nemzeti jog alapján lefolytatott eljárásnak megfelelően, feltéve, hogy az lehetővé teszi a jelen határozat azonnali és eredményes végrehajtását.

(4) A visszatérítendő összegek után kamatot kell fizetni a nevezett összegek kedvezményezettnek rendelkezésére bocsátásának napjától a tényleges visszafizetés napjáig terjedő időszakra.

(5) A kamatokat a 794/2004/EK bizottsági rendelet⁽²²⁾ 9–11. cikkének rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítani.

4. cikk

Svédország a jelen határozatról kapott értesítéstől számított két hónapon belül köteles tájékoztatni a Bizottságot a határozat végrehajtására vonatkozó tervezett és már meghozott intézkedésekről. A tájékoztatást a mellékletben található kérdőív felhasználásával kell megadni.

5. cikk

Ennek a határozatnak a Svéd Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2004. június 30-án.

a Bizottság részéről

Mario MONTI

a Bizottság tagja

⁽²²⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

